

URL: <https://mindev.gov.ua/news/mizhnarodne-spivrobitnytstvo-ievrointehratsiia-investytsiia-ta-upravlinnia-publichnymy-investytsiiamy-u-2025-rotsi-kliuchovi-rezultaty-ta-plany-na-nastupnyi-rik>.

9. International cooperation, G2G agreements and World Bank support for Ukraine. Government Portal. 2025. URL: <https://www.kmu.gov.ua/en/news/mizhnarodna-spivratsiia-g2g-uhody-ta-pidtrymka-svitovoho-banku>.

Дивляш А. О., д-р екон. наук Мешко Н. П.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**МЕНЕДЖМЕНТ СТІЙКОГО РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
КОМПАНІЇ В УМОВАХ ЗМІНИ СТАНДАРТІВ ЯКОСТІ
АГРОПРОМИСЛОВОЇ ПРОДУКЦІЇ НА РИНКАХ ЄВРОПЕЙСЬКИХ КРАЇН**

Інтеграція України до європейського економічного простору зумовила суттєву трансформацію умов здійснення міжнародної діяльності вітчизняних агропромислових компаній. Угода про асоціацію між Україною та ЄС від 2014 р. закріпила курс на поступову адаптацію національних стандартів якості та безпечності харчової продукції до вимог європейського законодавства, що відкрило нові ринки збуту, однак водночас поставило перед підприємствами агропромислового комплексу (АПК) принципово нові управлінські виклики [1].

Стандарти якості агропромислової продукції в країнах ЄС регулюються системою технічних регламентів і директив, зокрема вимогами санітарного та фітосанітарного контролю, нормами екологічної безпеки та принципами сталого розвитку. Стратегія ЄС «Від лану до столу» передбачає скорочення використання хімічних засобів захисту рослин на 50%, мінеральних добрив – на 20%, а також збільшення частки органічного землеробства до 25% від загальної площі сільськогосподарських угідь до 2030 р. [3]. Ці вимоги безпосередньо впливають на рівень конкурентоспроможності українського аграрного експорту.

Менеджмент стійкого розвитку міжнародної діяльності агропромислової компанії в умовах зміни стандартів якості передбачає реалізацію кількох взаємопов'язаних стратегічних напрямів. По-перше, адаптацію виробничих процесів до вимог міжнародної сертифікації – ISO 22000, GlobalG.A.P., IFS Food. По-друге, впровадження систем простежуваності продукції від поля до споживача. По-третє,

розвиток інституційного потенціалу компанії через навчання персоналу та залучення міжнародних консультантів. По-четверте, диверсифікацію ринків збуту з метою зниження залежності від окремих споживачів [4].

Аналіз структури українського агроекспорту свідчить про зростання частки продукції з доданою вартістю у загальному обсязі поставок до країн ЄС. Зокрема, за даними Держстату, у 2023 р. частка переробленої агропродукції в структурі українського аграрного експорту до ЄС зросла до 34% порівняно з 21% у 2021 р. [2]. Це свідчить про поступову трансформацію бізнес-моделей вітчизняних компаній від постачальника сировини до виробника кінцевого продукту.

Ключовими чинниками стійкого розвитку міжнародної діяльності агропромислових компаній в умовах зміни стандартів якості є: технологічна модернізація виробництва відповідно до вимог «зеленої» економіки; побудова ефективних ланцюгів постачання з дотриманням принципів циркулярної економіки; активна участь у програмах підтримки аграрного сектору в рамках Спільної аграрної політики ЄС; розвиток партнерства з європейськими дистриб'юторами та роздрібними мережами [5].

Воєнні умови суттєво ускладнили реалізацію стратегій стійкого розвитку: руйнування логістичної інфраструктури, втрата виробничих потужностей та скорочення посівних площ знизили експортний потенціал АПК. Водночас відкриття «зернового коридору» та активізація залізничних маршрутів до ЄС засвідчили здатність галузі адаптуватися до надзвичайних умов. Повоєнне відновлення АПК потребуватиме комплексного підходу, що поєднуватиме залучення іноземних інвестицій, впровадження сучасних стандартів якості та розбудову сталих ланцюгів постачання [4].

Таким чином, менеджмент стійкого розвитку міжнародної діяльності агропромислових компаній в умовах зміни стандартів якості ринків ЄС є багатовимірним процесом, що охоплює технологічну, організаційну та інституційну складові. Успішна адаптація до нових вимог відкриває для українських компаній значний потенціал для підвищення конкурентоспроможності на європейських ринках та зміцнення геоекономічних позицій України [1; 5].

Список використаних джерел:

1. Угода про асоціацію між Україною та Європейським Союзом від 27.06.2014. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011.
2. Державна служба статистики України. Зовнішня торгівля України товарами : статистичний збірник. Київ : Держстат, 2024. URL: <https://ukrstat.gov.ua>.
3. European Commission. Farm to Fork Strategy: For a Fair, Healthy and Environmentally-Friendly Food System. Brussels : ЕС, 2023. 24 p.
4. Кваша С. М., Власюк О. С. Агропромисловий комплекс України в умовах євроінтеграції: виклики та перспективи. *Економіка АПК*. 2023. № 4. С. 5-18.
5. OECD. Agricultural Outlook 2023-2032. Paris : OECD Publishing, 2023. 346 p.

Жоломус І. В., канд. екон. наук Дзяд О. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**МЕХАНІЗМИ СТИМУЛЮВАННЯ ЕКСПОРТУ
ДЕРЕВООБРОБНОЇ ПРОДУКЦІЇ ЯК ДЖЕРЕЛО
ФІНАНСОВОГО ВІДНОВЛЕННЯ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ**

Сучасний етап розвитку економіки України характеризується необхідністю відновлення виробничого потенціалу, забезпечення макроекономічної стабільності та інтеграції у світовий економічний простір. В умовах глобалізації та посилення міжнародної конкуренції особливого значення набуває експортна діяльність як джерело валютних надходжень і фактор економічного зростання. Однією з перспективних галузей, що здатна забезпечити швидке фінансове відновлення держави, є деревообробна промисловість.

Деревообробна галузь є важливою складовою промислового комплексу України, яка базується на використанні значного природно-ресурсного потенціалу. Лісові ресурси України становлять важливу сировинну базу для розвитку виробництва продукції з високою доданою вартістю, зокрема пиломатеріалів, деревних плит, фанери, меблів та інших виробів. Водночас тривалий час спостерігалася тенденція до експорту сировини або продукції з низьким рівнем обробки, що знижувало ефективність використання ресурсів і обмежувало можливості економічного зростання. У зв'язку з цим особливої ваги набуває переорієнтація на експорт готової продукції деревообробки. За даними митної служби України у 2025 р. за товарною групою 44 Україна мала позитивне сальдо торговельного балансу, причому обсяги експорту зросли на 6% порівняно з 2024 р. [1]